

O NOUĂ ÎNFĂȚIȘARE A TIMPULUI TRECUT....

Mihaela MĂNĂRĂZAN

Titlul articolului reprezintă dezideratul, „concepția”, de ce nu chiar aluzia la discursul expozițional care este prezent la Openluchtmuseum din Arnhem în cadrul expozițiilor semi-permanente oferite publicului vizitator, muzeu premiat de către Fundația Europeană a Muzeelor ca fiind cel mai bun muzeu european în anul 2005.

Rodul bine cunoscutei și apreciatei școli muzeologice olandeze, muzeul aduce nou publicului nu numai experiențele senzoriale trăite în timpul vizitei, ci mai ales un concept nou în arhitectura de ansamblu a muzeului, proporția corectă și novatoare de expunere în fața publicului a caselor vechi, de patrimoniu, într-un și cu ajutorul unui ambient arhitectural foarte modern, concept care lasă publicul să se transpună în atmosfera bunicilor, a străbunicilor, dar cu o ancorare reală prin maniera contemporană/modernă a modului de valorificare a patrimoniul existent în muzeu.

Totul se încadrează în misiunea agreată de muzeu de a oferi experiențe unice și novatoare publicului vizitator, de a oferi acestuia povești adevărate despre oamenii acelor timpuri și locuri, prezentarea colecțiilor de patrimoniu într-o manieră interactivă care presupune implicarea publicului

în actul creator al expoziției, de la vizitatorul pasiv la unul activ și implicat. Atenția este atrasă în mod deosebit de una din expozițiile semi-permanente, HollandRama, în fapt un teatru multimedia, sau altfel spus o „capsulă a timpului” futuristă, în care vizitatorul trăiește experiența unei vizite panoramice interactive asupra istoriei Olandei.

Întreaga prezentare se bazează pe o lume recreată având în centru filozofia muzeului ”omul”, un exemplu de bună practică de îmbinare a resurselor unui muzeu tradițional cu tehnicile experimentale și inovative contemporane. Întregul concept al capsulei timpului este construit în jurul obiectelor de patrimoniu și a unor replici ale acestora, astfel încât vizitatorul, ca privitor, dar de data aceasta și cași „jucător” în fața unei scene de teatru, poate să pătrundă cu ușurință lumea interioarelor sau ambianței oamenilor care trăiau în timpurile respective, precum sunt ele prezente în poveștile bunicilor sau străbunicilor noștri/lor. Totul este acompaniat și întreținut de participarea activă a publicului prin inducerea acestuia diverselor simțuri proprii prezentărilor în cauză (de la crearea unor temperaturi diferite în timpul iernilor sau verilor până la gust, lumină) totul marcat de adevărate EXPERIENȚE SENZORIALE.